

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art.107 ust. 1 TFUE poprzez nieprawidłowe zastosowanie kryterium selektywności terytorialnej.

— W tym zakresie twierdzi, że w chwili przyjęcia zaskarżonej decyzji Komisja była w posiadaniu danych i elementów, które świadczyły o istnieniu pomocy państwa selektywnej z terytorialnego punktu widzenia, co powinno wzbudzić u niej wątpliwości co do zakresu selektywności pomocy. Ponieważ Komisja ograniczyła się do kryterium materialnej selektywności, doszła ona do błędnych wniosków, gdyż istnieje lub może istnieć więcej pomocy niż wskazane w zaskarżonej decyzji.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 TFUE, ponieważ zaskarżona decyzja jest aktem, który formalnie pozbawiony jest uzasadnienia i odpowiedniej oceny w dziedzinie selektywności.

— W tym zakresie podnosi, iż Komisja nie uzasadnia, ponieważ nie odnosi się do argumentów, jakie co do selektywności terytorialnej przedstawiło w trakcie postępowania Królestwo Hiszpanii. Chodzi o akt, który materialnie pozbawiony jest uzasadnienia w wyniku błędnej wykładni zawartej w wyroku Sądu z dnia 18 grudnia 2008 r., *Government of Gibraltar/Komisja*, T-211/04 i T-215/04, EU:T:2008:595. Ponieważ Trybunał uchylił ten wyrok (wyrok z dnia 15 listopada 2011 r., *Komisja i Hiszpania/Government of Gibraltar i Zjednoczone Królestwo*, C-106/09 P i C-107/09 P, EU:C:2011:732), przywrócone zostało kryterium z decyzji Komisji 2005/261/WE z dnia 30 stycznia 2004 r., bez uzasadnienia zmiany owego kryterium.

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2019 r. — Karpeta-Kovalyova/Komisja

(Sprawa T-249/19)

(2019/C 187/94)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Marina Karpeta-Kovalyova (Woluwe Saint Pierre, Belgia) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności obu zaskarżonych decyzji, którego skutkiem będzie dokonanie przez Komisję Europejską ponownej oceny statusu strony skarżącej i przyznanie jej dodatku zagranicznego, diety dziennej, dodatku na zagospodarowanie, kosztów podróży w związku z rozpoczęciem służby i kosztów przeprowadzki;
- obciążenie strony pozwanej jej własnymi kosztami postępowania, a także kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej wykładni art. 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII do regulaminu pracowniczego, dotyczącego definicji zwykłego miejsca zamieszkania, biorąc pod uwagę, że zaskarżone decyzje nie uwzględniają statusu dyplomatycznego małżonka strony skarżącej, obejmującego większość krytycznego okresu pięciu lat, który kończy się sześć miesięcy przed podjęciem przez nią służby, oraz że uwzględniały one umowy przejściowe, które strona skarżąca zawarła, podczas gdy jej rodzina wróciła do państwa pochodzenia.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie popełnionego w zaskarżonych decyzjach na podstawie bezzasadnych założeń, ponieważ nie uwzględniają one okoliczności faktycznych, które w sposób niezaprzeczalny i wykraczający poza jakąkolwiek ocenę świadczą o przeniesieniu całego gospodarstwa domowego strony skarżącej z Brukseli z powrotem do państwa pochodzenia.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2019 r. — Tradición CZ/EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.)

(Sprawa T-250/19)

(2019/C 187/95)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Tradición CZ, SL (Jerez de la Frontera, Hiszpania) (przedstawiciel: M. Aznar Alonso, abogado)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: María Dolores Rivero Argudo (Jerez de la Frontera, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego TRADICIÓN CZ, S.L. — zgłoszenie nr 14 977 045

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lutego 2019 r. w sprawie R 257/2018-2